

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

har drevet Ruten, har givet Udbytte, og at Ruten i de senere Aar før Krigen gav noget Overskud, medens den i Krigsaarene har givet et stadigt voksende Underskud. Endvidere er det oplyst, at Selskabet har foretaget saadan Afskrivning paa Færge og Havneanlægget m. v., at de samlede Anlægssummer, der ved Starten var ca. 1 876 000 Kr., pr. 1. Januar 1945 havde en bogført Værdi paa ca. 590 000 Kr.

Selv om det maa forudses, at Ruten under Statens Drift vil give Underskud — alene fordi de lavere Statsbanetakster, der følger af Overgangen, vil medføre lavere Driftsindtægter — mener jeg dog at kunne anbefale, at Staten overtager Ruten, idet jeg ikke mener, at man i dette Tilfælde udelukkende bør se paa den økonomiske Side af Sagen. Forholdet er det, at Ruten, der blev etableret i 1921, altsaa kort efter Genforeningen, har megen Betydning, navnlig for den lokale Trafik mellem det sydøstlige Sønderjylland og Fyn og til Dels Sjælland. Under Hensyn hertil og til, at Ruten i sin Tid i meget høj Grad blev startet for at skabe en bedre Forbindelse til Sønderjylland, mener jeg, at man bør bevare denne Rute, idet ogsaa nationale Grunde gør sig gældende.

Der er efter de Forhandlinger, som er ført med Selskabet, opnaaet Enighed om en Salgssum, der svarer til den bogførte Værdi pr. 1. Januar 1946 med Fradrag af Værdien af nogle under Krigen anskaffede Generatoranlæg og Tørveskure. Salgssummen vil herefter andrage 525 000 Kr., hvilket Beløb, saafremt Lovforslaget bliver vedtaget, vil blive opført paa Statsbanernes Afsnit paa Tillægsbevillingslovforslaget for indeværende Finansaar under § 26.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg bemærke, at § 1 bemyndiger Generaldirektoratet for Statsbanerne til fra A/S „Mommarmark Færge“ at erhverve Havneanlæg i Faaborg og Mommarmark med Stations- og Sporanlæg og tilhørende Jordarealer i Mommarmark samt den paa Ruten sejlende Færge „Mommarmark“ og Inventarlagre m. v.

I § 2 bestemmes det, at Færgeruten overgaar til Statsbanerne og indgaar som et Led i disses Færge- og Skibsforbindelser. Endvidere bestemmes det i samme Paragraf, at Ministeriet for offentlige Arbejder ved reglementariske Bestemmelser kan fastsætte visse Begrænsninger i Befordringen over Ruten Faaborg—Mommarmark.

Med Hensyn til disse Begrænsninger skal jeg anføre, at Fragten for Førsel af

Gods m. v. over Statsbanen i Henhold til Lov Nr. 111 af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster m. v. i Almindelighed regnes efter Taksten for Afstanden ad nærmeste Statsbanerute. Imidlertid bliver Ruten over Faaborg—Mommarmark efter Statsbanernes Overtagelse af Færgeruten og den senere Overtagelse af Jernbanestrækningen Nyborg—Faaborg den korteste Statsbanerute i en Række Forbindelser, hvor Ruten over Fredericia hidtil har været den korteste rene Statsbanerute. Da en Omlægning af Trafikken under Hensyn hertil ikke vil kunne forenes med Færgerutens og de tilstødende Banestrækningers Kapacitet, vil det være nødvendigt at foretage en Begrænsning af det Omraade, inden for hvilket Gods, herunder levende Dyr, skal kunne ekspederes over Faaborg—Mommarmark.

Hidtil har Ekspeditionen af Gods og levende Dyr over Faaborg—Mommarmark kunnet finde Sted efter Forbindelsestariffen mellem Statsbanerne, De sydfynske Jernbaner og A/S Mommarmark Færge i følgende Omfang:

Mellem Stationer paa De sydfynske Jernbaner, eksklusiv Odense og Nyborg, paa den ene Side og Ekspeditionssteder paa Statsbanestrækningerne Mommarmark Færge—Tinglev—Tønder og Tinglev—Padborg paa den anden Side og mellem Stationer paa Strækningen Odense—Nyborg, begge inklusive, samt paa Sjælland og Falster paa den ene Side og Ekspeditionssteder paa Strækningen Mommarmark Færge—Sønderborg H. paa den anden Side.

De rejsende kan selv vælge deres Rejsevej, og direkte Billetter sælges i de Stationsforbindelser og over de Ruter, hvor det under Hensyn til Priserne og Togforbindelserne skønnes nødvendigt.

Ved Overtagelsen af Faaborg—Mommarmark Færgerute er det Hensigten at udvide Ekspeditionen af Gods med direkte Fragtbrev fra og til Faaborg via Mommarmark til at omfatte Forbindelsen med alle Stationer Syd for Banelinien Lunderskov—Bramminge og at fastsætte Omfanget af den direkte Billetudstedelse fra og til Faaborg via Mommarmark til de samme Forbindelser. I øvrigt vil man opretholde Befordringen af Personer og Gods over Færgeruten i samme Omfang som hidtil. Derimod vil Forsendelser mellem det sydlige Udland via Padborg og Sjælland og derudover blive henvist til som hidtil at blive ekspederet over Fredericia.

I § 3 søges der Hjemmel til de ved Jernbaneanlæg sædvanlige Fritagelser for Skatter og Afgifter.